

NAROČNINA ZA JUGOSLAVIJO ČETRTLETNO DIN 15
CELOLETNO DIN 60/ZA
NOZEMSTVO JE DODATI
POŠTINO/OGLASI PO
CENIKV/POSAMEZNA
ŠTEVILKA PO DIN 150.
POŠT. ČEK. RAČ. B. 188

ORTJUNA

VREDNOSTVO IN VPRAVA
V VČITELJSKI TISKARNI/
ROKOPIŠI SE NE VRAČAJO/
ANONIMNI POPIŠI SE NE
PRIOBČV-
JEJO/POŠTINA PLAČANA
V GOTOVINI
TELEFON ŠTEV. 906.

Dunajski črni petek.

Na Dunaju odstranjujejo to uro poslednje ostanke krvave drame, ki se je odigrala čisto nepričakovano pred očmi celega sveta po sicer tako veselo razpoloženih dunajskih ulicah. Komisije prečenjujejo škodo na justičnih palačah, policijsko ravnanje preštevajo mrtve in ranjene policiste, v bolnicah poje svojo grenko pesem kirurški nož, okna krematorija žare noč in dan, kot znak bogate žetve ognja nad podzemskimi ostanke puntarjev, v črno oblečeni nagrobni govorniki govore zbranim množicam.

Do besnosti razpaljene strasti se ohlajajo in na mesto fanatizma je jela stopati hladna razsodnost, ki v prvi vrsti vprašuje, kje je iskati pravega krivca tem nepričakovanim, tako tragično odigranim dogodkom. Kakor je to vprašanje enostavno, tako je število kombinacij odgovorov kaj mnogoštevilno. Z vsemi od njih se mi ne morem obnaviti. Omeniti pa hočemo najčesče iznešeno in to je ono o komunističnem načrtu sovjetiziranja Avstrije in mračnih namerah Italije, ki je hotela v kalnem ribariti.

Splošno je poznano, da je Dunaj središče sovjetske propagande in da se nanj obračajo kot na prvo instanco i naši jugoslovenski komunisti. Kakor so sicer sovjetski agenti previdni pri uživanju gostoljubnosti, tako pa jim ni dala žilica miru, da ne bi skušali izrabiti antagonizma revolucionarno razpoloženih proletaristov mas Dunaja proti uradni konservativni vladi. Poznavajoči psiho zrevolucioniranih mas so v pravem momentu zagrabil tok situacije v svoje roke in izpremenili na Dunaju sicer vsakdanje tisočglave delavske manifestacije v malo komunistično revolucijo z obligatnimi barikadami, revolucionarnimi govori, požigi sodnijskih listin in linčaji policajev. Da je ostala ta revolucija v operetski formi, je pripisati v prvi vrsti le značaju Dunajčanov, ki so se naglo umirili in pa običajni navadi socialdemokratov, ki podžigajo proletarijat na upor, potem pa dvignejo sami prvi proti njemu orožje.

Komunistično ozadje dunajske revolucije dokazuje, da se še davno ni umiril komunizem in da rovari danes prav odločno po Evropi, najsi se nahaja v Rusiji v skoro neozdravljivi krizi. S tem dejstvom bi morali računati i pri nas oni krogi, ki gredo danes preko vsega na dnevnih red in ki ne marajo čuti kličevo ponižanih in razžaljenih v svesti si svoje neograničene moči. Komunizem je za javnost strl in njegov ognji pogaseni. Toda pod pepelom še vedno tli in gorje onim, ki na to

dejstvo ne računajo, ker se prav lahko zbude sredi noči, ko jim bo gorela hiša nad glavo prav tako nenadoma, kakor so lizali plameni ostrešje Justične palače na Dunaju sredi belega dne.

Poleg komunistov pa je bil brez dvoma pri zanetju dunajskega požara še nekdo drugi, ki si je nadel za poklic pobijati okna pri sosedih in s paglavskim ponašanjem obračati umetno nase pozornost sveta. In ta nekdo ni nihče drugi, kakor nemirni duh ob Tiberi, ki si je stavil za živlensko nalogo umešavanje v notranje razmere sosedov. Po netenju notranjih preprirov v Albaniji, Grčiji, Bolgarski in Madžarski, se je vrgel sedaj končno na Avstrijo in po posredovanju svoje za take podle posle izborna izšolane diplomacije dosegel delni uspeh, ko so pričele ragljati po Ringu strojnice in pokati petarde. Ker pa je delal račun brez poštenih Avstrijcev, se je vračnil in se moral zadovoljiti samo s platonskim protestom proti oboroženju meščanske garde, dočim je v smislu svojega naklepa že redigiral številne čete fašistovske milice in redne vojske, osovito alpskih trup proti Brennerju in Trbižu. Načrt je bil povsem priprost.

Pod formo intervencije v komunistični Avstriji — zasesti gnezdo protitalijanske propagande — Inomost, marširati preko ter zasesti slovenski del Koroške in s tem izpolniti dani načrt maršala Badoglie o zahrbtni fronti proti Jugoslaviji, ki bi morala brez odpora izprazniti celo Slovenijo in se povleči na Gorjance. Da so te naše ugotovitve točne govore poleg komasiranja italijanskih trup na avstrijski meji i naravnost barnumske povečane indijanske vesti italijanskega tiska in radia o tisočeri mrtvih in Dunaju v plamenu.

Sedaj vlada na Dunaju mir. Krava epizoda operetske revolucije je bila zanj, kot ventil za presilno napetost, ki je vladala v njem poslednje mesece. In kakor nismo proroki, tako še danes napovedujemo, da bodo te buni sledile v daljšem razdobju nove, še krvavejše, če se ne bo našel mož, ki bo znal presekat gorjanski avstrijski voz in uničiti praktico sedanjega in bodočih spopadov že v kali. Način presekanja tega voza pa je samo eden in to je združenje Avstrije z Nemčijo, ki bo kos solidno rešiti avstrijski problem; kateri bo sicer vedno lepo polje za eksperimentiranje z ognjem po raznih belih in rdečih diktatorjih, katerim je nemir in bojno razpoloženje v Evropi potrebno tako kakor ribi voda.

Schichtovo

terpentinovo
milo

so
svojimi 7 odlikami

Šesta odlika: Svetla barva

je znak, da Vam se daje Schichtova špecijaliteta iz izbranih sirovin. Schichtova špecijaliteta, to pomeni nekaj posebnega.

1. Terpentin v milu.
2. Velik in priročen kos.
3. Prijeten duh.
4. Slike iz pravljic za izrezati.
5. Milo je v zavitku.
6. Svetla barva.
7. Razkuženje perila.

Je to grenka resnica osobito za naše velike zaveznike Francoze; toda, če jim je po Locarnu v resnici do mirnega sožitja v Evropi, potem bodo morali prejš ali slej pristati na odstranjenje soda smodnika v cen-

tralni Evropi, katerega bodo sicer v doglednem času gotovo zapalili zločinci iz Moskve ali Rima, katerih dela efekt bo v bistvu enak — to je nova svetovna vojna s povsem negotovimi izgledi.

A. V.

Anton Gabron.

Pred nedavnim je umrl po težkem trpljenju v »Leonšcu« župnik v pok. Anton Gabron, vzor narodno-zavednega svečenika-nepolitika, ki je enako ljubil vse svoje rojake brez razlike političnega prepričanja. Nad vse pa je mrzil politično banditstvo, če so politiki iz politične mrznje izdajali narodne interese; bil je rad tega tudi nasprotnik klerikalcev. Kaj je ta mož storil za našo narodno stvar na Koroškem pred, in po plebiscitu, ni mogoče na kratko opisati. Merodajnim krogom je to itak dovolj znano. Po plebiscitu je nastopil rajni rodoljub trnjevo pot pregnanega župnika. V Sloveniji mu niso hoteli dati fare; bil je preslabo zapisan pri klerikalcih, K pomanjkanju se je končno pridružila večletna bolezen. Mimogrede je našel zatočišče v neki siromašni hrvaški fari. Ko pa se je bolezen poslabšala, je našel streho v različnih bolnišnicah in končno v nekem zavodu na Gorenjskem. Oskrba tega trpina ni bila niti stanu, niti njegovim zaslugam primerna. V Mariboru je imel ranjki precej prijateljev, ki so ga radi podpirali po svojih močeh. Prišel je tudi osebno v Maribor in tu so se prijatelji na lastne oči prepričali, v kako strašnem, človeka nevrednem stanju se je nahajal ranjki. Po svojih močeh so mu preskrbeli najpotreb-

nejše. Cerkveni kanon sicer zahteva, da se naj svečeniku izkazuje posebna čast pred lajki. Čudili smo se, kako da ranjki ni bil deležen tega doščila. Gospodje klerikalci niso niti z mezinem ganili za njega. Ranjki je rad našteval svoje dobrotnike in med temi so bili izključno naprednjaki. Kratkotomalo, zaslužni rodoljub, ki je nabral stotisoče za narodne namene, je bil navezan na vbojame svojih prijateljev. Smrt ga je rešila odhoda in skrbiti za to, da ranjki ne bi trpel pomanjkanja in kako to, da baš klerikalna »Straža« smatra za umestno sestavljati takšen odbor. Nabiralo se bo itak v prvi vrsti pri naprednjakih, ker klerikalna radodarnost pozna najbolje »Straža« sama, ki ves čas svojega obstanka ni napravila tega, kar je napravila »liberalna« Ciril-Methodova družba v enem letu. Zato smatramo, da je milo rečeno, najmanj netaktno, če hočejo slromaku-rodoljuba Gabronu postavljati spomenike tisti, ki ga živvega niso znali ali hoteli podpirati.

Naše mnenje je, da se naj stvorijo strankarski nevtralni odbor, ki naj izvrši dolžnost celokupnega naroda do koroškega rodoljuba — trpina. To se naj zgodi poprej, predno bodo klerikalni nabiralci trkali na vrata naprednjakov. Saj vendar ne gre, da bi se dičili klerikalci s tujim perjem ter z nabranim denarjem naprednjakov stavili spomenike!

Dopisi.

Celje. Pretekli petek se je dogodil v Celju incident, ki jasno osvetljuje razmere, nastale vsled nenormalnih partijskih kompromisov, ki so dali celokupni nemški manjšini kot posameznikom nov pogum javno izraziti svojo mrzno celo napram najnedotakljivejšim narodnim ustanovam. Grupa nekoliko vinjenih nemškihutarjev je pozno v noči izživno pohajkovala po mestu, ter iskala priliko, da pokaže svojo nacionalno borbeno razpoloženje. V tem je prikorakala iz nočnih vežb četa vojakov tamošnje garnizije pod vodstvom poručnika. Višjeni nemškihutarjski petelinčki, med katerimi se je nahajal tudi upokojeni častnik, je pričela glasno komandirati »Habt acht«, »Rechts schant!« Poručnik ustavi četo, stopi k izživcem, jim s krepkimi zaugnicami ohladi prevročo kri in odkotaka dalje.

Oklofutana družbica se je zavedla precej pozno ter ogorčeno vložila pritožbo na policijo. Ta korak je gotovo še večja predrznost in trdno smo uverjeni, da bodo naše oblasti znale primerno reagirati, da se širijo nam popolnoma nerazumljive govornice, da gotovi krogi z dej-

LISTEK.

P. N. KRASNOV:

Epizoda iz svetovne vojne.

Ko je došlo poročilo, da je Avstro-Ogrska napovedala Rusiji vojno, je sklenila madžarska kavalerijska divizija, ki je stala nasproti ruskemu mestu Vladimiru Volinskemu, da zavzame v konjeniškem naskoku to mesto, prepreči rusko mobilizacijo in se polasti skladišč.

To divizijo so tvorili madžarski magnatje, ljudje najboljših imen. Sedela je na krasnih rjavih in vranjih konjih, oblečena je bila v sijajno, s srebrom prešito uniformo. Njeni izvidniki in ogleduhi so poročali poveljniku divizije, da je ruska kavalerija, ki je bila nastanjena v Vladimiru Volinskem, odšla, da je ostal v mestu samo Borodinski pešpolk, ki je zaposlen z mobilizacijo; mesto je prenapolnjeno z rezervisti, vozovi in konji. Pred mestom so skopani okopi, zasedeni z maloštevilnimi oddelki.

Madžari so sklenili ali umreti ali pa proslaviti v zgodovini svoje ime. Poveljnik divizije, grof Munkači, je bil mož pri petdesetih letih, nizek, čokat, krepak, rdečega obraza, z velikimi sivimi brki. Z njim je služilo v tej diviziji pet sinov. Štirje so bili poročni, peti — šestnajstleten fant — je bil ordinarnc pri svojem očetu in njegov ljubljenc.

Zarana zjutraj 30. julija je divizija v diru prešla rusko mejo, pomanjala pri tem ruske obmejne straže in se jela z naglico približevati Vladimiru Volinskemu. Pot jih je vodila skozi goste volinske gozdove.

Madžari so se napravili kot za parado. To je bila krasota starega konjeniškega stroja, harmonija elegantnih jezdecev, gracijoznih konj in sijajne oprave.

Ko se je divizija približala mestu, se je ustavila. Izza njenih vrst so se prikazali vozovi marketendarjev in jantarno ogrsko vino se je zaskrilo v čašah. Pili so na zdravje kralju, za slavo madžarske konjenice, v čast lepih dam.

Med tem pa se je ruska pehota v strojnih sivih vrstah, blesteč z bajoneti in strumnih korakov, obveščena o pretečem napadu po svojih izvidnikih, molče in resno vsipala v okope, polagale puške na prsobrane, ki so se jedva dvigali nad zemljo ter si pripravljala udoben položaj za streljanje. Častniki so hodili po okopih in mirno govorili:

»Brez povelja ne streljaj! Meri, kamor ukažem. Streljaj brez naglice. Saj veš, kako si se učil. Pritegni sapo, vso misel zberi na strel in meri pazljivo. Bolje je, da en strel zadene, nego da popokaš deset patron brez koristi.«

Za hrbtom te izborne pehote v Vladimiru Volinskem pa je šlo delo mirno svojim putem, in dasi je stousta govornica pretiravala številnost madžarske konjenice, nihče ni smatral za mogoče, da bi se Madžari polastili mesta in pognali iz okopov rusko pehoto.

Bilo je okoli desetih zjutraj, ko se je madžarska konjenica razvrstila. Grof Munkači, najstarejši sin poveljnika divizije in komandant prvega polka, je na negovanem

arabcu v spremstvu adjutanta in treh hornistov v sijajni, s srebrom zaliti uniformi jezdil mimo vrst in jih navduševal:

»Ne bojte se ruske svojati! Pomnite leto 1848, in maščujte svoje brate. Sekajte brez usmiljenja te pse!«

V pohlepem, strašnem ognju so gorele črne oči vojakov in mrko so zrl suhi, temni, zagoreli obrazi s črnimi brki.

Na rejenem spenjenem konju, okrašenem z zlatom in svilo, je v skoku pridiral poveljnik divizije, vroče objel in poljubil sina pred vsem polkom in zaklical:

»Za slavo Madžarske, za kralja, naprej!«

Polk je zašumel po grmovju in travni gozdnega obronka in se v diru začel vsipati na polje, ki je delilo gozd od mesta. Poldrugi kilometer daleč so se videli beli zidovi, visoke kamnite in nizke lesene hiše, cerkve z v solncu blestečimi se kupolami, tvorniški dimniki in zvonik katoliške cerkve. Vzдол polja je v ravni črti vodila cesta, ob nji brzojavni drogovi s potrgano žico. Na

polju in povprek ceste je bila jedva opazna linija okopov, posipana s slamo. V njih ni bilo videti nobenega gibanja.

Polk je v štirih ravnih vrstah, druga za drugo, brzel v mogočnem galopu. Izpod kopit so letele po polju težke črne kepe. Jarko sonce je blestelo na srebru oficirskih uniform, na uzdah in golih sabljah, na svetlih nožnicah. Konji so jeli blesteti in se pokrivati s potem.

Iz okopov, prav do obrvi zariti v zemljo, so gledali na atako Borodinci. Puške so imeli položene na prsobrane in se jih niso dotikali, da bi jih ne premagala skušnjava. Liki temnim točkam so se madžarski konjeniki zdaj razmikali na šir zdej zopet zgrijnili bolj na gosto. Zdej privzdigovaje se, zdaj spuskaje se so se brzo bližali. In čim bolj so se bližali, so rastli in postajali razločnejši. Postali so vidni posamezni konji in po blesku oprave je bilo mogoče ločiti častnike od vojakov.

»Podčastniki in najboljši strelci!« se je razlegalo po okopih. »Častnike na muhi!«

(Konec prihodnj.)

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

je najmodernejše urejena ter izvršuje vsa tiskarska dela od najpreprostejšega do najmodernejšega. - Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige. Ilustrirane knjige v eno- ali večbarvnem tisku. - Brošure v malih in tudi največjih nakladah. Časopise, revije, mlad. liste.

Okusna oprema ilustrir. katalogov, cenikov in reklam. listov. Lastna tvornica šolskih zvezkov.

Šolski zvezki za osnovne in srednje šole

Risanke, dnevniki in beležnice.

Najboljša krema za čevlje

menih kock za tlakovanje prestolice v skupnem iznosu 6.000.000 Din.

Kocke so bile naročene na Češkem in prevzete po posebni komisiji. Ko pa so jih z vlačilci pripeljali v Beograd so Beograjčani na veliko zaprepaščenje opazili, da je kamenje vse preje, kakor oglati in primerne trdote, ter da povsem odgovarja kvaliteti dosedanje kaldrme.

Kakor je sicer Beograjčanov skrb kako in kam s tem neodgovarjajočim kamenjem, tako pa mi kot srečni državljani vesele Jugoslavije, pripominjamo, da imamo baš v Sloveniji popolnoma odgovarjajoče kamnolome, ki dobavljajo prama material in da je delazmožnost le teh tolika, da bi z v njih nalomljenimi kockami lahko potlakali ves Beograd. Beograjski občinski očetje so hoteli seveda izjemo in razliko od Ljubljane ter Zagreba, kjer so prav uspešno tlakovali z domačimi kockami. Ta izjema pa se jim je grdo izplačala, da sedaj študirajo kam z neuporabljivim kamenjem, za katerega bi morala šteti občina zlate stotisočake, ki bodo seveda vknjiženi v zajedniško breme trgovske bilance, katero ubijajo popolnoma nepotrebne obremenilne postavke.

Zanimivo. Firma Rakusch v Celju ni imela za Vidovdan izvesene nobene zastave, dočim jih je izvesila na vseh poslovnih poslopih za celjski okrožni orlovski izlet.

Silna partija je srbska nacionalna stranka, koje predsednik je poznani general v pok. Okanović, ki sklicuje shode po Vojvodini in na veliko tugo dosledno konstatira, da je on sam glavni govornik in publika. Časi plemenskega separatizma umirajo. Gospod Okanović je s Čokorilo zajedno zamudil pravi trenutek.

cvet njegove mladine izročali v krepilje črnožoltega orla.

»Slovenec« je molče prešel preko veleinteresantne izjave komunistične Strojina o pohodu Orjuna v Trbovlje, kar je dokaz, da je bila zelo resnična. Poznavajoči njegovo jezuitsko mentaliteto smo nekako razumeli ta molk, vendar pa smo pričakovali, da bo odslej vsaj poštenije pisal o Trboveljski tragediji. V našem pričakovanju smo se zelo varali, ker volk dlako menja nravi nikdar in tako tudi ne list stranke, ki je razbila orjunaški teror in nasilje. Ta dični list polni zopet kolone uvodnikov z lažmi o organiziranem krvavem pohodu Orjuna v Trbovlje in hujska prav po hijensko z dogodki, katerih pravi potek je moči vedno jasneje razbrati!

Mi k tej podli lažnjivi borbi ne bomo več odgovarjali! Opozarjamo pa samo gospodo pri »Slovencu«, da pazi na svoje pisane besede, ker nihče ni pod tem lepim solncem tako pošten in varen, da bi se i nanj ne dvignila roka in ga okamenjala do smrti! Orjuna je organizirala poštono, javno in odkrito pohod v Trbovlje. V okrilju stranke, ki je lastnica patriotičnega »Slovenca« pa sede ljudje, ki so in še organizirajo ter pripravljajo vse drugačne pohode, kakor so oni Orjuna! V tej zemlji vršljajo pod zemljo najrazličnejše temne sile, toda oni, ki so v njihovi službi, naj bodo v svesti, da ni nič tako skrito, da bi ne bilo očito!!!

Pri ljubljanski policiji je še vedno gospod, ki se še ni mogel priučiti našega jezika in ki telefonira v Zagreb nemško. Sicer pa to ni čudno, če je še danes na policiji mož, ki je leta 1920. vpisal kot šoloobveznega otroka sina Ottmarja z nemškimi materinim jezikom. Potem je tudi razumljivo šikaniranje narodno zavednih policijskih organov, ki so bili grdo maltretirani zato, ker se je sumilo, da simpatizirajo z Orjuno. Toda gospodje, ki govore, da nas danes ni več, naj bodo globoko uverjeni, da smo še tu in da jim baš sedaj prav pazno gledamo na prste in da ne store niti enega koraka, za kojega bi mi ne vedeli.

Sramota! Pretekli teden se je odigral v kurilnici ljubljanskega kolodvora br. II. dogodek, ki meče zelo čudno luč na njene povzročitelje. Profesionalisti zaposleni v mizarni kurilnici so se že dalje časa pritoževali, da jih delovodja Brauniter, poznan prav dobro iz Maribora, preveč naganja k delu, vsled česar ne morejo točno izvršiti naloženih del, da odhajajo iz delavnice nesolidno popravljeni vagoni. Škodo za to seveda trpi država. V četrtek so odposlali profesionalci deputacijo k načelniku Milhoferju in mu obrazložili situacijo. Načelnik Milhofer je šel nato v kurilnico in pozval one, ki so proti delovodji, da gredo z njim na postajo. Pozivu so se odzvali skoro vsi zaposleni profesionalisti in ta odziv podprli tudi z nekaterimi medklici na račun gospoda Brauniterja. Sledečega dne se je zglasila v kurilnici komisija železniške direkcije in sestavila detajlni zapisnik o opisanem nastopu. Zaslanih je bilo 9 profesionalistov. V ponedeljek 18. t. m. pa so dobili trije od njih naznanilo, da so odpušteni. Disciplinirani pa bodo v kratkem še nekateri.

Ta nepričakovani nastop direkcije je vzbudil najhujše ogorčenje, ki ga osobito podžiga še to, da je delavstvo nastopalo le v interesu solidnega dela in to na način povsem dostojen. Poznavajoči gosp. direktorja inž. Kneževiča kot človeka poštenja in pravde, se trdno nadejamo, da bo profesionalistom storjena krivica popravljena in da nam ne bo potreba posegati nadalje v to zadevo in z bengalično lučjo osvetliti naličje gospoda Alfonza Brauniterja, ki ga nekateri dobro

poznamo še izza leta 1914. in pa po znanem bakrenem procesu iz Maribora! Morda bo ta debata celo koristna, ker bo pokazala, kdo je tisti veliki prijatelj gospoda Alfonza Brauniterja, ki ga je obdržal v državni službi do danes!

Izpitni komesar za polaganje šoferskih izpitov je danes deveto leto po osvobojenju še vedno mož, ki je bil poznan kot trd Nemec in ki se mu v Avstriji ni gotovo nikdar niti sanjalo, da bo opravljal tako odlično funkcijo v Jugoslaviji. Nam se postopanje oblasti, ki drže toliko časa na tem važnem mestu tuje-krvnega človeka, zdi skoro nerazumljivo, ker si nikakor ne moremo misliti, da bi ne bilo med vsemi slovenskimi inženirji vsaj enega, ki bi lahko zamenil omenjenega gospoda.

Aretacije naših turistov po italijanskih finančnih dokazih, da so bile naše informacije o strogi odredbi komandanta finančne straže bovske cone točna. Zbog tega ponovno opozarjamo naše turiste, da ne prestopajo italijanske meje, ker se izpostavljajo nevarnosti, da jih finančari odženejo v Gorico ali pa celo nanje streljajo, ker imajo strogo povelje streljati na vsakogar, ki se ne bi pri prekoračenju meje ustavil na prvi poziv.

»Enotnost«, glasilo slovenskih levicarjev, niti z besedico ne omenja veleinteresantne izjave sodruha Strojina o nastopu Orjuna v Trbovljah. Gospodje sodruzi se očitno drže načela klerikalcev, da je najboljšje premočati neprijetna dejstva.

Komunistični napadalci na orjunaško selo Okrug so bili 7. junija obsojeni na težke kazni, kar je dokaz, da se v tej zemlji tudi ne sme kar nekaznovano streljati s karabinkami in revolverji na mirno spavajoče Orjunaše.

O združenju obeh demokratičnih frakcij v eno močno in veliko demokratično stranko, so jeli pisati zopet nekateri listi obeh grup. V koliko je namen tega pisanja odkrit in brez sence računanja na bližnje volitve, ne vemo. Gotovo pa je po zadnjem zakulisnem paktu Velje Vukičevića s pevovodjem slovenskih tigrov zbora, da je že poslednji čas, da obe demokratični frakciji pozabite na stare, vsega obžalovanja vredne prepire, sloneče na malenkostnih osebnostih. Demokratični frakciji naj se združita in prenehata z medsebojno neizmislino in bedasto borbo. Potem bodo videli tisti, ki danes tožijo, da ni dotoka mladih sil v obe razcepljeni frakciji, koliko je bilo številno onih, ki se niso hoteli spuščati v obstoječi partizanski boj, ker so videli boriti se na nož dve najsorodnejši partiji.

Občinske volitve na Gorenjskem so pokazale lep napredek napredne ideje. Nekateri občine, ki so bile doslej neosvojljive kule SLS stoji tik pred padcem in so v njih vržene protiklerikalne kroglje glasen protest proti SLS. Gorenjska koža je trda in le počasi občuti ižo, ki jo žuli. Spoznanje prihaja počasi, ali tem gotovejše in mi samo želimo, da bi napredne grupe z razumno gospodarsko politiko ohranile zavzete postojanke in čim uspešnejše jurišale še nove, kjer danes še

Mizice za pisalne stroje. THE REX CO., Ljubljana.

vedno vihra brezmadežna trobojnica edino legitimne prestavnice slovenskega ljudstva v sencu papeške bandere.

V vsakem

gospodinjstvu so postali različni usnjeni izdelki neznanli, kakor: rjavi čevlji, aktoveke, usnjeni kovčegi, usnjeni stoli itd., kalere z Brauns'ovo

»Vilbra« barvo za usnje

popolnoma prebarvaš in prenoviš. Ako prebarvaš take usnjene izdelke, bodeš imel z njimi novo veselje.

Bataljonom komandantom za Dravski bataljon je štab oblastnega čelnika za Mariborsko oblast imenoval brata četnega komandirja Martina Slabeta.

Goliardi. V zadnji številki našega lista smo omenili 2000-letno kulturo italijanskih »akademikov«. O posetu le-teh prihajajo vedno lepše vesti iz naše Goriške. Signor Benito je že dobro vedel, zakaj je izdal zakon o davku na samce. Zadnjič smo omenili, kaj so ti »goliardi« počenjali z našimi goriškimi deklety. Sedaj pa smo zvedeli, da niso nič manj bili v nevarnosti — lepi mladeniči. Italijanska vroča kri menda ne razlikuje veliko ženske od moškega. Nekateri naši fantje so se komaj rešili iz rok teh perversnežev. Drugi so zopet za svojo vpludnost, da so jim razkazovali mesto, bili deležni — proti svoji volji — tudi intimne in vroče ljubezni degeneriranih sinov stare italijanske kulture. Zdi se, da so italijanske univerze obenem tudi visoke šole homoseksualizma! 2000-letna kultura goliardov je svoj višek že dosegla in je začela pod vladno paralitiko obenem z njim propadati in bo propadala vse dotlej, dokler ne pride vsi sedanji »kulturonosi« z ducejem na čelu tja, kjer vodi predzadnja pot paralitikov.

Uradni list fašistovske stranke je objavil statistiko včlanjenih fašistov. Po tem seznamu je v Reški pokrajini 1400 moških in 400 ženskih članov, v goriški pokrajini 2741 m. in 554 ž., v puljski pokrajini 6676 m. in 1259 ž., v tržaški pokrajini 5400 m. in 450 ž. Vsa država s kolonijami vred ima 960.590 m. in 70.081 ženskih članov.

Naš pokret.

Orjuna Babino polje je 24. p. m. svečano razvila svoj prapor in istočasno priredila velik zbor pred cerkvijo. Prapor je blagoslovil katoliški župnik. Kumoval pa je novemu barjaku predsednik Orjuna Dubrovnik br. Bartulović.

Orjuna Split je črtala iz svojega seznama članov Rafaela Trevena.

Orjuna Gaberje razvije svoj prapor dne 14. avgusta. Vse predpriprave so v teku in bo razvite manifestacija jugoslovenske ideje na periferiji slovenskega Celja.

Za žlcov spomenik so darovali: Neimenovani 50 Din, Lovro Rogelj 100 Din in Kovačič 50 Din.

Vežba Savinjskega baona se vrši dne 31. julija in bo celodnevna. Obitališče je v Celju na Glaziji ob 7. uri. Četniški kroj!

Komandant.

Kronika.

Radikalni kanijo iti v republikance. Vsaj tako izjavljajo mnogi poznani njihovi stari borci.

Je pač težko mirno gledati, kako ruši jaka roka radikalne kule in zato ni skoro čudno to najnovejšo orientiranje radikalščine. Gotovo pa je, da bo ostalo vse le pri besedah in da bomo še dolgo čakali v Jugoslaviji na radikalno orientirane republikance, ker je pri nas republikanski kruh grenak, dočim so se radikalni patrioti preobjedli pogač.

Miroljubni Orli se v Hercegovini neprestano prepejajo s »Hrvatskimi Sokoli«. Ni še dobro pozabljen zadnji spopad, pri katerem je izdihnil neki Hrvatski Sokol, že prihajajo poročila o novih krvavih borbah med blagimi krščansko dopadljivimi orlovskimi mladeniči in junaškimi Hrvatskimi Sokoli. Bilo je ranjenih in peli so kolci, pa tudi pokali revolverji.

Seveda bo vse to neumorni »Slovenec« zamolčal in še nadalje zvečil prazno slamo o trboveljskih nasiljih Orjuna.

V Beogradu so obogatili zopet za novo afero, ki se to pot nazivlje »kockasta« in vsebuje dobavo ka-

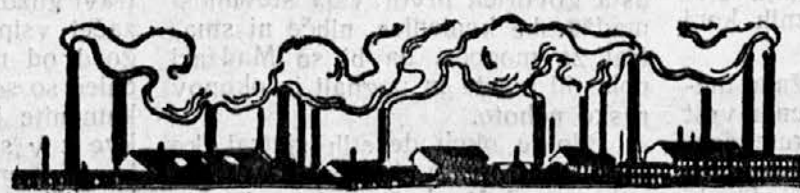
Dr. OETKER-PEČE LE Z BACKINOM

Najboljše in preizkušene recepte pošilja na željo brezplačno in poštino prosto

Dr. OETKER, d. z o. z. MARIBOR.

Nasilje je po »Slovencu« to, da je 4. decembra 1924 minister prosvete Pribičević imenoval profesorjem na učiteljskišči dr. Ivana Laha. Državo nadvse ljubečim »Slovenčevcem« bi bilo menda mnogo ljubše, da bi dr. Lah, ki je pretrpel in storil za ustanovitev te države stokrat več kakor oni vsi skupaj, poginil za plotom in prepustil mesto na učitel. kakemu bivšemu denuncijantu, ki je metal leta 1914. dijake srednješolce v avstrijske kazemate zato, ker so ti za ceno svojih mladih življenj ustvarjali Jugoslavijo, v kateri se danes masti pri bogato naloženem koritu. To najnovejšo konstatacijo »nasilja« si denejo lahko gospodje klerikalci za klobuk in je pač le nov doprinos za bodočega raziskovalca dobe slovenskega ljudstva, ki je kandelaberske govornike dvigalo na najodličnejša mesta in nagrajala krvosledne pse habsburških rabljev za to, ker so najboljši

GRADBENO PODJETJE
ING. DUKIĆ IN DRUG

LJUBLJANA
Bohoričeva ulica št. 24